

U S T A W A

z dnia 10 lipca 2007 r.

o nawozach i nawożeniu

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje:

- 1) warunki i tryb wprowadzania do obrotu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 2) zadania i właściwość organów oraz jednostek organizacyjnych w zakresie:
 - a) nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin,
 - b) wprowadzania do obrotu i udostępniania na rynku produktów nawozowych UE określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiającym przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2019/1009”,
 - c) prowadzenia wykazu nawozowych produktów mikrobiologicznych;
- 3) stosowanie nawozów i środków wspomagających uprawę roślin oraz produktów nawozowych UE w rolnictwie;
- 4) zapobieganie zagrożeniom zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, które mogą powstać w wyniku przewozu, przechowywania i stosowania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin oraz produktów nawozowych UE;

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 302 z 22.11.2019, str. 129, Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 6, Dz. Urz. UE L 356 z 08.10.2021, str. 8, Dz. Urz. UE L 427 z 30.11.2021, str. 120, 130 i 140, Dz. Urz. UE L 83 z 10.03.2022, str. 66, Dz. Urz. UE L 161 z 16.06.2022, str. 121 oraz Dz. Urz. UE L 183 z 08.07.2022, str. 2.

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 76, z 2022 r. poz. 1370, 2364.

5) agrochemiczną obsługę rolnictwa.

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów prawa wodnego w zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) nawozy – produkty przeznaczone do dostarczania roślinom składników pokarmowych lub zwiększania żyzności gleb albo zwiększania żyzności stawów rybnych, którymi są nawozy mineralne, nawozy naturalne, nawozy organiczne i nawozy organiczno-mineralne;
- 2) (uchylony)
- 3) nawozy mineralne – niebędące produktami nawozowymi UE nawozy nieorganiczne, produkowane w drodze przemian chemicznych, fizycznych lub przerobu surowców mineralnych, w tym wapno nawozowe, do którego zalicza się wapno nawozowe zawierające magnez, a także niektóre nawozy pochodzenia organicznego;
- 4) nawozy naturalne:
 - a) obornik, gnojówkę i gnojowicę,
 - b) pochodzące od zwierząt gospodarskich, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, odchody, z wyjątkiem odchodów pszczoł, bez dodatków innych substancji,
 - c) guano– przeznaczone do rolniczego wykorzystania;
- 5) nawozy organiczne – niebędące produktami nawozowymi UE nawozy wyprodukowane z substancji organicznej lub z mieszanin substancji organicznych, w tym komposty, a także komposty wyprodukowane z wykorzystaniem dżdżownic;
- 6) nawozy organiczno-mineralne – niebędące produktami nawozowymi UE mieszaniny nawozów mineralnych i organicznych;
- 7) środek poprawiający właściwości gleby – niebędące produktami nawozowymi UE substancje dodawane do gleby w celu poprawy jej właściwości lub jej parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych;
- 8) stymulator wzrostu – niebędący produktem nawozowym UE związek organiczny lub mineralny lub jego mieszaninę, wpływające korzystnie na rozwój roślin lub

- inne procesy życiowe roślin, z wyłączeniem regulatora wzrostu będącego środkiem ochrony roślin w rozumieniu przepisów o ochronie roślin;
- 9) podłoże do upraw – niebędący produktem nawozowym UE materiał inny niż glebę, w tym substraty, w którym są uprawiane rośliny;
 - 10) środki wspomagające uprawę roślin – środki poprawiające właściwości gleby, stymulatory wzrostu i podłoża do upraw;
 - 10a) nawozowe produkty mikrobiologiczne – produkty zawierające wyłącznie mikroorganizmy, w tym mikroorganizmy martwe lub nieaktywne, lub konsorcja tych mikroorganizmów oraz substancje stanowiące pożywkę dla tych mikroorganizmów i ich metabolity, a także nieszkodliwe substancje reszkowe z pożywek, które poprawiają aktywność biologiczną gleby lub stymulują procesy odżywiania roślin lub grzybów, a wyłącznym celem ich zastosowania jest poprawa efektywności wykorzystania składników pokarmowych przez rośliny lub grzyby, ich odporności na stres abiotyczny, ich cech jakościowych lub przyswajalności przez nie składników pokarmowych z form trudno dostępnych w glebie;
 - 11) wymagania jakościowe – zawartość składników pokarmowych w nawozie oraz jego parametry chemiczne, fizyczne i fizykochemiczne, określone w ustawie i deklarowane przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający ten nawóz do obrotu, a w przypadku środków wspomagających uprawę roślin – deklarowane przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający ten środek do obrotu parametry chemiczne, fizyczne, fizykochemiczne lub biologiczne;
 - 12) konfekcjonowanie – pakowanie lub przepakowywanie nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin;
 - 13) wprowadzenie do obrotu – w przypadku:
 - a) produktu nawozowego UE – wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia nr 2019/1009,
 - b) nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin i nawozowego produktu mikrobiologicznego:
 - oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inną odpłatną albo nieodpłatną formę zbycia nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego przez:

- – producenta – w odniesieniu do nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - – importera – w odniesieniu do nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego, przywiezionych z terytorium państw trzecich,
 - – producenta lub inny podmiot wprowadzający do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawóz, środek wspomagający uprawę roślin lub nawozowy produkt mikrobiologiczny – w odniesieniu do nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego, przeznaczonych na potrzeby własne;
- 14) produkt nawozowy UE – produkt nawozowy UE w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia nr 2019/1009;
- 15) udostępnianie na rynku – udostępnianie na rynku w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia nr 2019/1009;
- 16) producent – w przypadku:
- a) produktu nawozowego UE – producenta w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia nr 2019/1009,
 - b) nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego – osobę fizyczną lub prawną, która:
 - wytwarza nawóz, środek wspomagający uprawę roślin lub nawozowy produkt mikrobiologiczny lub która zleca ich zaprojektowanie lub wytworzenie, lub która produkuje nawóz, środek wspomagający uprawę roślin lub nawozowy produkt mikrobiologiczny, które nie powstały w procesie wytwarzania, albo
 - modyfikuje nawóz, środek wspomagający uprawę roślin lub nawozowy produkt mikrobiologiczny już wprowadzone do obrotu w sposób, który

mógłby mieć wpływ na ich zgodność z odpowiednimi przepisami niniejszej ustawy, albo

- jest wskazana jako producent na opakowaniu nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego lub dołączonej do nich etykiety, a w przypadku nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin albo nawozowego produktu mikrobiologicznego luzem – w dokumentach, w które się je zaopatruje;

17) importer:

- a) importera w rozumieniu art. 2 pkt 13 rozporządzenia nr 2019/1009 – w przypadku produktu nawozowego UE,
- b) osobę fizyczną lub prawną, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii Europejskiej, wprowadzające do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawóz, środek wspomagający uprawę roślin lub nawozowy produkt mikrobiologiczny przywiezione z terytorium państw trzecich – w przypadku nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub nawozowego produktu mikrobiologicznego;

18) dystrybutor – dystrybutora w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia nr 2019/1009;

19) specyfikacja techniczna – specyfikację techniczną w rozumieniu art. 2 pkt 16 rozporządzenia nr 2019/1009;

20) ocena zgodności – ocenę zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 20 rozporządzenia nr 2019/1009;

21) oznakowanie CE – oznakowanie CE w rozumieniu art. 2 pkt 25 rozporządzenia nr 2019/1009.

2. (uchylony)

3. Nawozy organiczne i polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, uznaje się za nawozy i środki

wspomagające uprawę roślin wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub z produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

Rozdział 2

Obrót nawozami oraz środkami wspomagającymi uprawę roślin

Art. 3. 1. Do obrotu można wprowadzać nawozy:

- 1) (uchylony)
- 2) odpowiadające, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5, typom wapna nawozowego, w których zanieczyszczenia nie przekraczają dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń;
- 3) naturalne, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1069/2009.

2. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne, mineralne i środki wspomagające uprawę roślin mogą być wprowadzone do obrotu na zasadach określonych w art. 4.

3. Nawozy naturalne mogą być zbywane do bezpośredniego rolniczego wykorzystania wyłącznie na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

4. Umowę, o której mowa w ust. 3, strony przechowują co najmniej przez 3 lata od dnia jej wygaśnięcia.

5. Procedurą celną, w wyniku której następuje dopuszczenie do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, mogą być objęte nawozy i środki wspomagające uprawę roślin przywożone z państw trzecich:

- 1) które można wprowadzać do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) których okres przydatności do stosowania, licząc od dnia objęcia dopuszczeniem do obrotu, wynosi co najmniej 6 miesięcy – dla nawozów, środków poprawiających właściwości gleby i stymulatorów wzrostu;
- 3) które są zaopatrzone w informacje określone w art. 9 ust. 2–7 i ust. 9.

6. Przepisu ust. 5:

- 1) nie stosuje się do nawozów i środków wspomagających uprawę roślin:
 - a) przeznaczonych wyłącznie do celów naukowo-badawczych,

b) nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) pkt 2 i 3 nie stosuje się do nawozów naturalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 lit. b, importer przedstawia organowi celnemu pisemne oświadczenie, że nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin zgłaszany do procedury celnej, w wyniku której następuje dopuszczenie do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, nie jest przeznaczony do wprowadzenia do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Nawozy zawierające azotan amonowy w ilości powyżej 28% w przeliczeniu na azot całkowity, przywożone z państw trzecich, zaopatruje się w ważny certyfikat potwierdzający ich odporność na detonację, wydany przez jednostkę akredytowaną w tym zakresie na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 4. 1. Nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, są wprowadzane do obrotu na podstawie uzyskanego pozwolenia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, składa:

- 1) producent – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importer – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;
- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3a. Wniosek o wydanie pozwolenia zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada;

- 5) nazwę i rodzaj nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 3 ust. 2.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) wyniki badań nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin;
- 2) opinie, o których mowa w ust. 6;
- 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania – dla nawozu albo środka poprawiającego właściwości gleby, albo stymulatora wzrostu;
- 4) w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki cywilnej – kopię umowy tej spółki;
- 5) kopię decyzji powiatowego lekarza weterynarii o zatwierdzeniu zakładu przetwórczego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych wytwarzającego nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin oraz nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego lub oświadczenie o jej uzyskaniu – dla nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, a w przypadku nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin pochodzącego z państwa innego niż Rzeczpospolita Polska – inne równoważne dokumenty.

4a. (uchylony)

5. Wnioskodawca, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 4, do wniosku dołącza, przetłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego, dokumenty potwierdzające prowadzenie przez niego działalności gospodarczej.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje decyzję w sprawie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, po uzyskaniu:

- 1) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych, wydanych na podstawie przeprowadzonych badań, potwierdzających, że:
 - a) nawóz:
 - jest przydatny do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb, w tym dostarcza roślinom składników pokarmowych, wpływając na wzrost plonu lub na stan odżywienia roślin w sposób istotny lub na

poprawę jakości plonu lub cech użytkowych roślin, lub zwiększa żyzność gleb lub stawów rybnych,

- spełnia minimalne wymagania jakościowe, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 6, oraz deklarowane wymagania jakościowe,
- nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich dopuszczalne wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5,
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo

b) środek wspomagający uprawę roślin:

- spełnia wymagania jakościowe,
- nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 pkt 5, albo

c) środek poprawiający właściwości gleby, oprócz wymagań określonych w lit. b:

- jest przydatny do poprawy właściwości lub parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych gleby,
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo

d) stymulator wzrostu, oprócz wymagań określonych w lit. b:

- wpływa korzystnie na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin w inny sposób niż składnik pokarmowy roślin,
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo

e) podłoże do upraw, oprócz wymagań określonych w lit. b:

- jest przydatne do uprawy roślin,
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska;

2) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych o spełnieniu przez:

a) nawóz organiczny, organiczno-mineralny albo środek wspomagający uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają

w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, wymagań, o których mowa w rozporządzeniu nr 1069/2009,

- b) składnik dodany do nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę mięsno-kostną lub przetworzone białko zwierzęce, wymagań, o których mowa w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.

7. Szczegółową dokumentację dotyczącą nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, dostarcza upoważnionej jednostce organizacyjnej przeprowadzającej badania i wydającej opinie:

- 1) producent – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importer – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;
- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

8. Koszty badań i koszty związane z wydawaniem opinii, o których mowa w ust. 6, ponosi:

- 1) producent – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importer – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;

- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa odmawia, w drodze decyzji, wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, jeżeli z dołączonych do wniosku dokumentów nie wynika, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin spełniają wymagania określone w ust. 6.

10. W przypadku wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę mięsno-kostną lub przetworzone białko zwierzęce, składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, dodany do tego nawozu albo środka umieszcza się w wykazie prowadzonym przez Głównego Lekarza Weterynarii wraz z podaniem informacji o zawartości tego składnika w tym nawozie albo środku, wyrażonej ilościowo na jednostkę objętości lub masy. Wykaz jest udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

11. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza w wykazie wymienionym w ust. 10 składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, zatwierdzony przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011 wraz z podaniem informacji o zawartości tego składnika w nawozie albo środku wspomagającym uprawę roślin wyrażonej ilościowo na jednostkę objętości lub masy.

12. Główny Lekarz Weterynarii wykreśla z wykazu wymienionego w ust. 10 składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, jeżeli składnik ten, zastosowany w nawozie albo środku wspomagającym uprawę roślin zgodnie z zawartością podaną w tym wykazie, nie spełnia wymagań, o których mowa w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011.

13. Przepisu ust. 6 pkt 2 lit. b nie stosuje się w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, do których został dodany

składnik umieszczony w wykazie, o którym mowa w ust. 10, gdy zawartość tego składnika w nawozie lub środku jest taka sama jak zawartość podana dla tego składnika w tym wykazie.

Art. 5. Do obrotu można wprowadzać także nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Republice Turcji, jeżeli:

- 1) przepisy krajowe, na podstawie których są one wprowadzane do obrotu, zapewniają ochronę zdrowia ludzi, zwierząt i ochronę środowiska oraz przydatność do stosowania w zakresie odpowiadającym wymaganiom określonym w art. 4 ust. 6 lub
- 2) spełniają wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego i są przeznaczone na potrzeby własne.

Art. 6. Pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:
 - a) producenta – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) importera – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich,
 - c) producenta lub innego podmiotu wprowadzającego nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) określenie wymagań jakościowych;
- 3) informację, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawiera w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia

zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne;

- 4) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu albo środka poprawiającego właściwości gleby, albo stymulatora wzrostu, sporządzoną w języku polskim.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, na czas nieokreślony.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli:

- 1) nie są przestrzegane wymagania jakościowe określone w pozwoleniu albo
- 2) zostanie ujawnione, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zagrażają zdrowiu ludzi lub zwierząt lub środowisku, albo
- 3) zostanie ujawnione, że nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 6 pkt 2.

2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli zostało ujawnione, że zmieniono skład lub surowce wykorzystywane do produkcji nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin zadeklarowane w dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin.

3. Jeżeli pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub w ust. 2a, zostało cofnięte to:

- 1) producent – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) importer – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich,
- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku nawozu

albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej

– wycofuje nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin z obrotu w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja o cofnięciu pozwolenia stała się ostateczna.

4. Jeżeli pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lub 3, zostało cofnięte to:

- 1) producent – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) importer – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich,
- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej

– wycofuje nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin z obrotu, na podstawie decyzji o cofnięciu pozwolenia, która podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, które mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie pozwoleń, o których mowa w art. 4 ust. 1, zawierające numer i datę wydania pozwolenia, informację, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nazwę nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, a także imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:

- 1) producenta – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importera – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;

- 3) producenta lub innego podmiotu wprowadzającego nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin są umieszczane na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 9. 1. Konfekcjonowanie może odbywać się wyłącznie po uzyskaniu pisemnej zgody producenta nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin i po uzgodnieniu z tym producentem rodzaju opakowań stosowanych do konfekcjonowania.

2. Na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu wprowadzanego do obrotu, a w przypadku nawozu luzem – w dokumentach, w które się go zaopatruje, umieszcza się wyłącznie:

- 1) informacje umożliwiające identyfikację nawozu, obejmujące:
 - a) (uchylona)
 - b) określenie typu wapna nawozowego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2,
 - c) numer pozwolenia – dla nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 2,
 - d) dane o deklarowanej zawartości składników pokarmowych,
 - e) dane dotyczące formy lub rozpuszczalności składników pokarmowych,
 - f) nazwę handlową nawozu, jeżeli została nadana,
 - g) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:
 - producenta – dla nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - importera – dla nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - producenta lub innego podmiotu wprowadzającego nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu wyprodukowanego lub wprowadzonego do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) informacje o:
 - a) masie netto nawozu,

- b) okresie przydatności nawozu do stosowania;
- 3) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu.

3. Na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do środka wspomagającego uprawę roślin wprowadzanego do obrotu, a w przypadku środka wspomagającego uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się go zaopatruje, umieszcza się wyłącznie:

- 1) informacje umożliwiające identyfikację środka wspomagającego uprawę roślin, obejmujące:
 - a) numer pozwolenia,
 - b) określenie wymagań jakościowych,
 - c) nazwę handlową środka wspomagającego uprawę roślin, jeżeli została nadana,
 - d) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:
 - producenta – dla środka wspomagającego uprawę roślin wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - importera – dla środka wspomagającego uprawę roślin przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - producenta lub innego podmiotu wprowadzającego środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla środka wspomagającego uprawę roślin wyprodukowanego lub wprowadzonego do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) informacje o:
 - a) masie netto środka wspomagającego uprawę roślin,
 - b) okresie przydatności środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu do stosowania;
- 3) instrukcję stosowania i przechowywania środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, sporządza się w języku polskim oraz umieszcza w widocznym miejscu, w sposób trwały i zapewniający ich czytelność, z tym że informacje określone w ust. 2 pkt 1 lit. f i g oraz w ust. 3 pkt 1 lit. c i d, a także instrukcję stosowania i przechowywania nawozu albo środka poprawiającego

właściwości gleby, albo stymulatora wzrostu, podaje się oddzielnie od innych informacji wymienionych w ust. 2 lub 3.

5. Etykiety dołączone do nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin mocuje się w taki sposób, aby pozostały one tam, gdzie zostały zamocowane niezależnie od zastosowanego systemu zamknięcia opakowania, a jeżeli do zamknięcia opakowania użyto plomby, podaje się na niej informacje określone w ust. 2 pkt 1 lit. g lub w ust. 3 pkt 1 lit. d.

6. W przypadku nawozów i środków wspomagających uprawę roślin luzem jeden egzemplarz dokumentów, w które się je zaopatruje, zawierający informacje określone w ust. 2 lub 3, dołącza się do nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin w sposób zapewniający dostęp do tych informacji.

7. Nawozy i środki wspomagające uprawę roślin w postaci płynnej mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli są do nich dołączone informacje o temperaturze, w jakiej nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin powinny być przechowywane, a także o środkach, jakie powinny być podjęte, aby zapobiec wypadkom podczas ich przechowywania.

8. Przepisów ust. 2–7 nie stosuje się do nawozów naturalnych.

9. Na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin wprowadzonych do obrotu, a w przypadku nawozów i środków wspomagających uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się je zaopatruje, umieszcza się także informacje wynikające z przepisów odrębnych.

10. Znakowania nawozów organicznych, organiczno-mineralnych, środków poprawiających właściwości gleby, stymulatorów wzrostu i podłoży do upraw, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, dokonuje się w sposób określony w rozporządzeniu nr 1069/2009.

Art. 10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzania badań nawozów lub wydawania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, biorąc pod uwagę obiekty i wyposażenie, jakimi powinna dysponować jednostka organizacyjna, aby zapewnić właściwe przeprowadzenie badań, stosowane przez

tę jednostkę procedury badawcze oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób zatrudnionych w tych jednostkach, zgodnie z zakresem przeprowadzanych badań;

- 2) szczegółowy zakres badań nawozów i elementy, jakie powinna zawierać opinia o nawozach, wymienione w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, kierując się koniecznością stwierdzenia, czy nawozy te spełniają warunki niezbędne do wydania pozwolenia na wprowadzenie ich do obrotu, określone w art. 4 ust. 6;
- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozów, mając na względzie konieczność ustalenia na tej podstawie właściwego zakresu badań, jakim należy poddać dany nawóz, i wydania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. a oraz pkt 2;
- 4) jakie wymagania ma spełniać treść instrukcji stosowania i przechowywania nawozów, mając na względzie zapewnienie bezpiecznego ich stosowania i przechowywania;
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń występujących w nawozach i ich wartości, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochrony środowiska;
- 6) minimalne wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać nawozy, o których mowa w art. 3 ust. 2, mając na względzie potrzebę zapewnienia ich skutecznego działania.

Art. 11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzenia badań środków wspomagających uprawę roślin lub wydawania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. b–e oraz pkt 2, biorąc pod uwagę obiekty i wyposażenie, jakimi powinna dysponować jednostka organizacyjna, aby zapewnić właściwe przeprowadzenie badań, stosowane przez tę jednostkę procedury badawcze oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób zatrudnionych w tych jednostkach, zgodnie z zakresem przeprowadzanych badań;
- 2) szczegółowy zakres badań środków wspomagających uprawę roślin i elementy, jakie powinna zawierać opinia o środkach wspomagających uprawę roślin, wymienione w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. b–e oraz pkt 2, kierując się koniecznością

stwierdzenia, czy środki te spełniają warunki niezbędne do wydania pozwolenia na wprowadzenie ich do obrotu, określone w art. 4 ust. 6;

- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej środków wspomagających uprawę roślin, mając na względzie konieczność ustalenia na tej podstawie właściwego zakresu badań, jakim należy poddać dany środek, i wydania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. b–e oraz pkt 2;
- 4) jakie wymagania ma spełniać treść instrukcji stosowania i przechowywania środków poprawiających właściwości gleby oraz stymulatorów wzrostu, mając na względzie zapewnienie bezpiecznego ich stosowania i przechowywania;
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń występujących w środkach wspomagających uprawę roślin i ich wartości, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochrony środowiska.

Art. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób umieszczania informacji umożliwiającej identyfikację nawozów, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1, mając na względzie zapewnienie właściwej informacji o tych nawozach oraz zapobieganie niekorzystnemu wpływowi nawozu na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko;
- 2) sposób pakowania nawozów, mając na względzie zapewnienie właściwej ich jakości oraz zapobieganie niekorzystnemu wpływowi nawozu na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko;
- 3) dopuszczalne tolerancje zawartości składników nawozowych, biorąc pod uwagę ograniczenia wynikające z technologii ich produkcji;
- 4) sposób pobierania próbek i metody badań nawozów mineralnych w celu kontroli ich jakości, mając na względzie zapewnienie spełniania przez nawóz parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych oraz wartości zanieczyszczeń zawartych w tych nawozach;
- 5) typy wapna nawozowego oraz szczegółowe wymagania jakościowe dla tych typów, mając na względzie zapewnienie właściwej ich jakości.

Art. 13. (uchylony)

Art. 14. (uchylony)

Art. 15. (uchylony)

Art. 16. (uchylony)

Art. 16a. Organem notyfikującym, o którym mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/1009, jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 16b. Do wykonywania zadań określonych w rozdziale IV rozporządzenia nr 2019/1009 w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 2019/1009 stosuje się przepisy art. 24 ust. 2a, art. 27 ust. 1–3 i 5 oraz art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544 oraz z 2020 r. poz. 1086), z tym że:

- 1) właściwym ministrem, o którym mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy, jest minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) wniosek, o którym mowa w art. 27 ust. 2 tej ustawy, oprócz wymagań określonych w art. 27 ust. 3 tej ustawy spełnia ponadto wymagania dotyczące wniosku o notyfikację, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 2019/1009;
- 3) ograniczenia zakresu, zawieszenia lub cofnięcia autoryzacji, o których mowa w art. 27 ust. 5 tej ustawy, dokonuje się w przypadku stwierdzenia naruszenia warunków określonych w art. 24 i art. 26 rozporządzenia nr 2019/1009 lub niewypełniania obowiązków określonych w art. 32 i art. 34 rozporządzenia nr 2019/1009.

Art. 16c. Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w art. 23 i art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 2019/1009.

Art. 16d. Ocenę i monitorowanie jednostek notyfikowanych, o których mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/1009, prowadzi Polskie Centrum Akredytacji.

Art. 16e. 1. Od rozstrzygnięć jednostki notyfikowanej, o której mowa w art. 33 rozporządzenia nr 2019/1009, wydanych na podstawie art. 32 ust. 3–5 rozporządzenia nr 2019/1009, przysługuje odwołanie do tej jednostki, z tym że to odwołanie rozpatrują osoby, które nie brały udziału w podejmowaniu rozstrzygnięcia, którego dotyczy to odwołanie.

2. Jednostki notyfikowane, o których mowa w art. 33 rozporządzenia nr 2019/1009, określają i udostępniają zainteresowanym podmiotom procedurę postępowania z odwołaniami od rozstrzygnięć tych jednostek.

3. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Jednostka notyfikowana, o której mowa w art. 33 rozporządzenia nr 2019/1009, może określić dłuższy termin na złożenie odwołania.

Art. 16f. Organem nadzoru rynku, o którym mowa w art. 6 ust. 6, art. 7 ust. 2 lit. a, art. 8 ust. 2 akapit drugi, ust. 3 i ust. 8 akapit pierwszy, art. 9 ust. 2 akapit drugi, art. 11 lit. b, art. 12 ust. 1, art. 30 ust. 2, art. 34 ust. 1 lit. c oraz art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/1009, jest wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”.

Art. 16g. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwana dalej „Inspekcją”, wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w art. 38 ust. 6, art. 40 ust. 1 i 3, art. 41 ust. 1 oraz art. 48 zdanie trzecie rozporządzenia nr 2019/1009.

Rozdział 3

Stosowanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów nawozowych UE

Art. 17. 1. Stosuje się wyłącznie:

- 1) nawozy i środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wprowadzone do obrotu na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 lub art. 5;
- 2) produkty nawozowe UE, które zostały udostępnione na rynku.

2. Nawozy stosuje się w sposób, który nie zagraża zdrowiu ludzi lub zwierząt lub środowisku.

3. (uchylony)

4. Środki poprawiające właściwości gleby i stymulatory wzrostu stosuje się zgodnie z instrukcją ich stosowania i przechowywania.

5. Produkty nawozowe UE stosuje się zgodnie z etykietą umieszczoną na ich opakowaniu albo dołączoną do nich ulotką.

Art. 18. (uchylony)

Art. 19. Do stosowania nawozów mineralnych może być użyty sprzęt agrolotniczy, jeżeli:

- 1) sprzęt ten jest wyposażony w urządzenia służące do tego celu;

- 2) prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s, a wilgotność względna powietrza wynosi co najmniej 60%;
- 3) powierzchnia upraw, do nawożenia których stosuje się sprzęt agrolotniczy, wynosi co najmniej 30 ha i uprawy te są położone w odległości co najmniej 500 m od dróg publicznych, budynków, obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta, pasiek, upraw zielarskich, ogrodów działkowych, cieków, zbiorników wodnych, rezerwatów przyrody, parków narodowych, uzdrowisk oraz obszarów ochrony uzdrowiskowej, a także innych obiektów i obszarów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 20. 1. Zabrania się stosowania nawozów:

- 1) na glebach zamarzniętych, zalanych wodą, nasyconych wodą, pokrytych śniegiem;
- 2) naturalnych w postaci płynnej podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nawożenia stawów wykorzystywanych do chowu lub hodowli ryb.

3. Za glebę zamarzniętą nie uznaje się gleby, która rozmarza co najmniej powierzchniowo w ciągu dnia.

Art. 20a. Zabrania się stosowania nawozów amonowo-węglanowych.

Art. 20b. Zabrania się stosowania mocznika w formie granulowanej, z wyłączeniem stosowania mocznika w formie granulowanej zawierającego inhibitor ureazy albo powłokę biodegradowalną.

Art. 21. 1. Czynności polegające na świadczeniu usług w zakresie stosowania nawozów mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające świadectwo ukończenia szkolenia w tym zakresie; wymagania tego nie stosuje się wobec absolwentów szkół rolniczych.

2. Szkolenie w zakresie, o którym mowa w ust. 1, prowadzą jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 22. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób stosowania nawozów, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochrony środowiska;
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania nawozów, biorąc pod uwagę obiekty i wyposażenie, jakimi powinna dysponować jednostka organizacyjna, aby zapewnić właściwą jakość prowadzonych szkoleń, oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie prowadzonych szkoleń osób zatrudnionych w tych jednostkach.

Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, z uwzględnieniem kodeksu ramowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych z 2014 r. dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku, opracuje kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku do dobrowolnego stosowania.

2. Kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku obejmuje co najmniej zalecenia dotyczące:

- 1) zarządzania azotem, z uwzględnieniem jego pełnego obiegu w środowisku;
- 2) sposobów żywienia zwierząt gospodarskich – gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich;
- 3) technik rozprowadzania nawozów ograniczających emisję amoniaku;
- 4) sposobów przechowywania nawozów ograniczających emisję amoniaku;
- 5) sposobów chowu zwierząt gospodarskich gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ograniczających emisję amoniaku;
- 6) możliwości ograniczania emisji amoniaku pochodzącego ze stosowania nawozów mineralnych.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku.

Rozdział 4

Przewóz i przechowywanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin oraz produktów nawozowych UE

Art. 23. 1. Nawozy i środki wspomagające uprawę roślin, w postaci stałej, przewożone luzem, zabezpiecza się w sposób, który uniemożliwia ich rozsypywanie się, pylenie i zamoknięcie.

2. Nawozy i środki wspomagające uprawę roślin w postaci płynnej, przewozi się w zamkniętych i szczelnych opakowaniach, zbiornikach lub cysternach.

3. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, przewozi się w sposób określony w rozporządzeniu nr 1069/2009.

Art. 24. 1. Nawozy mineralne organiczne, organiczno-mineralne, środki poprawiające właściwości gleby i stymulatory wzrostu, w postaci stałej przechowuje się w opakowaniach jednostkowych, zgodnie z instrukcją ich stosowania i przechowywania.

2. Nawozy mineralne organiczne, organiczno-mineralne, środki poprawiające właściwości gleby i stymulatory wzrostu, w postaci stałej mogą być również przechowywane luzem w pryzmach formowanych na utwardzonym i nieprzepuszczalnym podłożu, po ich przykryciu materiałem wodoszczelnym, zgodnie z instrukcją ich stosowania i przechowywania.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do saletry amonowej i innych nawozów zawierających azotan amonowy w ilości powyżej 28% w przeliczeniu na azot całkowity.

4. Podłoża do upraw w postaci stałej przechowuje się w opakowaniach jednostkowych lub luzem w pryzmach formowanych na utwardzonym i nieprzepuszczalnym podłożu, po ich przykryciu materiałem wodoszczelnym.

5. Nawozy mineralne organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin, w postaci płynnej przechowuje się w zamkniętych opakowaniach lub w szczelnych, przystosowanych do tego celu zbiornikach.

Art. 24a. Produkty nawozowe UE przewozi się i przechowuje zgodnie z etykietą umieszczoną na ich opakowaniu albo dołączoną do nich ulotką.

Art. 25. (uchylony)

Rozdział 4a

Wykaz nawozowych produktów mikrobiologicznych

Art. 25a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykaz nawozowych produktów mikrobiologicznych.

2. Podmiot wprowadzający do obrotu nawozowy produkt mikrobiologiczny może zgłosić ten produkt do wykazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera nazwę nawozowego produktu mikrobiologicznego, informację o jego składzie i zakresie stosowania, datę zgłoszenia go do wykazu, a także imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:

- 1) producenta nawozowego produktu mikrobiologicznego wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importera nawozowego produktu mikrobiologicznego przywiezionego z terytorium państw trzecich;
- 3) producenta lub innego podmiotu wprowadzającego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozowy produkt mikrobiologiczny – w odniesieniu do nawozowego produktu mikrobiologicznego wyprodukowanego lub wprowadzonego do obrotu na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa wpisuje do wykazu, o którym mowa w ust. 1, zgłaszany produkt, po sprawdzeniu, że jest to nawozowy produkt mikrobiologiczny, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10a.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera nazwę nawozowego produktu mikrobiologicznego, informację o jego składzie i zakresie stosowania, datę zgłoszenia go do tego wykazu, a także imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres producenta, importera lub innego podmiotu wprowadzającego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozowy produkt mikrobiologiczny.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, jest umieszczany na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić jednostkę organizacyjną do prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie doświadczenie takiej jednostki w prowadzeniu oceny przydatności nawozowych produktów mikrobiologicznych w rolnictwie.

8. W przypadku wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7, wykaz, o którym mowa w ust. 1, prowadzi upoważniona jednostka organizacyjna.

Rozdział 5

Agrochemiczna obsługa rolnictwa

Art. 26. 1. Krajowa Stacja Chemiczno-Rolnicza, zwana dalej „Stacją”, która podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, oraz podlegające jej okręgowe stacje wykonują zadania związane z agrochemiczną obsługą rolnictwa.

2. Stacja oraz okręgowe stacje są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. Stacją kieruje dyrektor, powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Okręgowymi stacjami kierują dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na wniosek dyrektora Stacji.

5. Dyrektor Stacji nadzoruje i koordynuje działalność okręgowych stacji, w tym w zakresie gospodarowania środkami publicznymi i realizowania planów dochodów i wydatków.

Art. 27. Do zadań Stacji należy:

- 1) określanie sposobu prowadzenia badań agrochemicznych, w tym dobór metod badawczych;
- 2) ustalanie zakresu zadań wykonywanych przez okręgowe stacje;
- 3) kontrola działalności okręgowych stacji, w tym stosowania przez nie metod badawczych i terminowości wykonywania przez te stacje badań;
- 4) podejmowanie działań w zakresie udziału laboratoriów okręgowych stacji w badaniach dokładności wykonywania analiz chemicznych;
- 5) organizacja szkoleń dla pracowników okręgowych stacji;

- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do 90 cm od powierzchni gruntu;
- 7) prowadzenie obsługi finansowej okręgowych stacji, w tym:
 - a) opracowywanie planów dochodów i wydatków dla poszczególnych okręgowych stacji,
 - b) przekazywanie środków finansowych na działalność bieżącą okręgowych stacji;
- 8) wykonywanie innych zadań z zakresu agrochemicznej obsługi rolnictwa, powierzonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 28. 1. Do zadań okręgowych stacji należy:

- 1) wykonywanie analiz gleb, roślin, płodów rolnych i leśnych;
- 2) doradztwo w sprawach nawożenia;
- 3) wykonywanie badań jakości nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 3a) wykonywanie badań produktów nawozowych UE;
- 4) wykonywanie ekspertyz i wydawanie opinii o zasobności gleb, składzie chemicznym roślin, nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, a także prawidłowym stosowaniu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 5) prowadzenie działalności szkoleniowej i informacyjnej w zakresie, o którym mowa w pkt 1–4;
- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do 90 cm od powierzchni gruntu;
- 7) wykonywanie innych zadań z zakresu agrochemicznej obsługi rolnictwa, powierzonych przez Stację.

2. Okręgowe stacje, wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, pobierają opłaty za:

- 1) analizy biologiczne, fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne:
 - a) gleb mineralnych i organicznych,
 - b) ziem i gleb ogrodnich, podłoży ogrodnich, pożywek i wody,
 - c) materiału roślinnego i pasz,
 - d) ścieków i osadów ściekowych,

- e) nawozów naturalnych, organicznych, organiczno-mineralnych i mineralnych,
 - f) środków wspomagających uprawę roślin.
 - g) produktów nawozowych UE;
- 2) badania gleb na potrzeby doradztwa nawozowego;
 - 3) badania materiału roślinnego na potrzeby doradztwa rolniczego;
 - 4) prace terenowo-kartograficzne;
 - 5) opracowanie wyników przeprowadzonych analiz i badań;
 - 6) działalność szkoleniową i informacyjną.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do zadań wykonywanych na potrzeby organów administracji rządowej.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 2, stanowią dochód budżetu państwa.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez okręgowe stacje przy wykonywaniu danej czynności oraz czas niezbędny do jej wykonania.

Art. 29. 1. Stacja prowadzi, na podstawie jednostkowych sprawozdań okręgowych stacji, miesięczną, kwartalną, półroczną i roczną łączną sprawozdawczość budżetową Stacji i okręgowych stacji oraz sporządza bilans roczny.

2. Stacja i okręgowe stacje, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.

Rozdział 6

Nadzór i kontrola w zakresie nawozów, nawożenia, środków wspomagających uprawę roślin oraz produktów nawozowych UE

Art. 30. 1. Inspekcja sprawuje nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin w sposób określony w przepisach o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

2. W ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji są uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunty;

- 2) dokonywania inwentaryzacji nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 3) przeprowadzania kontroli w zakresie:
 - a) spełniania przez nawozy i środki wspomagające uprawę roślin wymagań jakościowych oraz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 lub art. 11 pkt 5 wymagań, jakie powinny spełniać te nawozy i środki w zakresie dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń – na podstawie wykonywanych w okręgowych stacjach chemiczno-rolniczych badań ich parametrów biologicznych, chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych,
 - b) przestrzegania przepisów dotyczących obrotu nawozami i środkami wspomagającymi uprawę roślin,
 - c) zgodności wapna nawozowego, do którego zalicza się wapno nawozowe zawierające magnez, z typami tego wapna i szczegółowymi wymaganiami jakościowymi określonymi dla tych typów w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5;
- 4) wstępu do obiektów, w których są przechowywane nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin;
- 5) nieodpłatnego pobierania do badań próbek nawozów i środków wspomagających uprawę roślin.

Art. 30a. Inspekcja sprawuje nadzór nad wprowadzaniem do obrotu i udostępnianiem na rynku produktów nawozowych UE w sposób określony w przepisach oddziałów 2–4 rozdziału 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854).

Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor może, w przypadku gdy w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3, stwierdzono, że nie są spełnione wymagania jakościowe lub zostały przekroczone określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 lub art. 11 pkt 5 dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, lub nie są spełnione warunki dotyczące wprowadzania do obrotu określone w art. 3 ust. 1–4 lub art. 5, w drodze decyzji:

- 1) zakazać wprowadzenia do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin;
- 2) nakazać wycofanie z obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 32. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin oraz produktów nawozowych UE w sposób określony w przepisach o Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty nawozowe UE oraz jest przeprowadzana na podstawie analizy ryzyka albo na wniosek zainteresowanych podmiotów.

3. Do podmiotów, o których mowa w ust. 2, niebędących przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086), przepisy rozdziału 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio.

4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest uprawniony do wykorzystania danych zgromadzonych w ewidencji gospodarstw rolnych, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2020 r. poz. 1206 i 1440), na potrzeby realizacji zadań określonych w ust. 1.

5. Dane, o których mowa w ust. 4, są udostępniane nieodpłatnie, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

6. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska ma dostęp do danych, o których mowa w ust. 4, i wykorzystuje udostępnione dane do realizacji zadań określonych w ust. 1.

7. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska w ramach prowadzonej przez siebie kontroli może powierzyć wykonanie badań agrochemicznych okręgowej stacji chemiczno-rolniczej.

Art. 32a. 1. Podmioty podlegające nadzorowi, o którym mowa w art. 30, ponoszą opłaty za wykonywanie przez Inspekcję czynności kontrolnych i przeprowadzanie badań laboratoryjnych, jeżeli w ich wyniku stwierdzono, że nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin nie spełniają wymagań

jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i 6, art. 11 pkt 5 lub art. 12 pkt 5 lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, lub nie spełniają wymagań określonych w art. 5, lub nie spełniają wymagań dodatkowych zadeklarowanych przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający do obrotu nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, wynosi maksymalnie 100% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok, w którym wykonano czynności kontrolne lub przeprowadzono badania laboratoryjne, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób ustalania opłat, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Inspekcję lub upoważnione do przeprowadzania badań jednostki przy wykonywaniu danej czynności kontrolnej lub przeprowadzaniu badania oraz czas niezbędny do ich wykonania lub przeprowadzenia.

Art. 33. (uchylony)

Art. 34. (uchylony)

Art. 35. (uchylony)

Art. 36. Inspekcja Weterynaryjna przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia lub w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421).

Rozdział 7

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 37. Kto wprowadza do obrotu nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub art. 5 – wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz podlega karze pieniężnej w wysokości do 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin, a w przypadku innej formy zbycia nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin – do 100% wartości korzyści majątkowej, którą uzyskał lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin, jednak nie mniej niż 5000 zł.

Art. 37a. 1. Kto, wprowadzając do obrotu nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin:

- 1) konfekcjonuje te nawozy lub środki bez pisemnej zgody producenta lub nie uzgadnia z tym producentem rodzaju opakowań stosowanych do ich konfekcjonowania,
- 2) nie umieszcza – w widocznym miejscu, sporządzonych w języku polskim, w sposób trwały i zapewniający czytelność – na opakowaniu lub na etykiecie tych nawozów lub środków, a w przypadku nawozów albo środków wspomagających uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się je zaopatruje, informacji dotyczących identyfikacji nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 lub ust. 3 pkt 1, oraz instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu, a także informacji o masie netto nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin i okresie ich przydatności do stosowania,
- 3) nie podaje informacji określonych w art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. f i g oraz ust. 3 pkt 1 lit. c i d oddzielnie od innych informacji wymienionych w art. 9 ust. 2 lub 3,
- 4) umieszcza na opakowaniu lub na etykiecie tych nawozów lub środków, a w przypadku nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się je zaopatruje, informacje inne niż określone w art. 9 ust. 2 lub 3 oraz 9,

- 5) zmienia treść instrukcji stosowania i przechowywania danego nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu, o której mowa w pozwoleniu ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie do obrotu tego nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu,
 - 6) nie mocuje etykiet dołączonych do danego nawozu albo środka w taki sposób, aby pozostały one tam, gdzie zostały zamocowane niezależnie od zastosowanego systemu zamknięcia opakowania tego nawozu lub środka,
 - 7) nie dołącza do danego nawozu oraz środka luzem egzemplarza dokumentów zawierającego informacje określone w art. 9 ust. 2 lub 3 w sposób zapewniający dostęp do tych informacji,
 - 8) nie dołącza do danego nawozu oraz środka w postaci płynnej informacji o temperaturze, w jakiej ten nawóz lub środek powinny być przechowywane, a także o środkach, jakie powinny być podjęte, aby zapobiec wypadkom podczas przechowywania tego nawozu lub środka,
 - 9) deklaruje nieprawdziwe wymagania jakościowe danego nawozu albo środka
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 50 000 zł.
2. Kto wprowadza do obrotu nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin:
- 1) niespełniające wymagań jakościowych,
 - 2) w których zanieczyszczenia przekraczają dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 lub art. 11 pkt 5,
 - 3) wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 7 ust. 3 lub 4, art. 31 ust. 1 pkt 2 lub art. 37, nie wycofał danego nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin wprowadzonych do obrotu
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 100 000 zł.

Art. 37b. 1. Kto, będąc producentem albo importerem, wprowadza do obrotu produkt nawozowy UE:

- 1) niezgodny z wymaganiami określonymi w załączniku I lub II do rozporządzenia nr 2019/1009 lub w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 2) bez przeprowadzenia procedury oceny zgodności produktu nawozowego UE, o której mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/1009, albo po przeprowadzeniu tej procedury niezgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku IV do rozporządzenia nr 2019/1009

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 100% kwoty należnej za sprzedany produkt nawozowy UE, a w przypadku innej formy zbycia tego produktu – do 100% wartości korzyści majątkowej, którą uzyskał lub którą mógłby uzyskać za wprowadzony do obrotu produkt nawozowy UE, jednak nie mniej niż 5000 zł.

2. Kto, będąc producentem:

- 1) nie dołącza do produktu nawozowego UE informacji wymaganych na podstawie załącznika III do rozporządzenia nr 2019/1009 lub dołącza te informacje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym, lub podaje je w sposób niezgodny z art. 6 ust. 7 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 2) nie umieszcza na opakowaniu produktu nawozowego UE wprowadzanego do obrotu, a w przypadku gdy produkt nawozowy UE jest dostarczany bez opakowania – w dołączonym do niego dokumencie informacji, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 2019/1009, lub podaje te informacje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym, lub podaje je w sposób niezgodny z art. 6 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 3) nie wprowadza procedur, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 4) nie przeprowadza badania próby produktu nawozowego UE udostępnionego na rynku, który tego wymaga ze względu na jego działanie lub stwarzane przez ten produkt zagrożenie zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, albo nie informuje dystrybutorów o przeprowadzeniu tego badania,
- 5) nie sporządza specyfikacji technicznej lub deklaracji zgodności UE produktu nawozowego UE lub nie sporządza tej deklaracji w sposób określony w art. 16 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 6) nie przechowuje specyfikacji technicznej lub deklaracji zgodności UE produktu nawozowego UE przez 5 lat od dnia wprowadzenia do obrotu tego produktu,
- 7) wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 6 ust. 8 i 9 rozporządzenia nr 2019/1009, nie podejmuje czynności określonych w tych przepisach

– podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 50 000 zł.

3. Kto, będąc importerem:

- 1) nie dołącza do produktu nawozowego UE informacji wymaganych na podstawie załącznika III do rozporządzenia nr 2019/1009 lub dołącza te informacje

niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym, lub podaje je w sposób niezgodny z art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 2019/1009,

- 2) nie umieszcza na opakowaniu produktu nawozowego UE wprowadzanego do obrotu, a w przypadku gdy produkt nawozowy UE jest dostarczany bez opakowania – w dołączonym do niego dokumencie informacji, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6 oraz art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 2019/1009, lub podaje te informacje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym, lub podaje je w sposób niezgodny z art. 6 ust. 5 i 6 oraz art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 3) nie przeprowadza badania próby udostępnionego na rynku produktu nawozowego UE, który tego wymaga ze względu na jego działanie lub stwarzane przez ten produkt zagrożenie zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, albo nie informuje dystrybutorów o przeprowadzeniu tego badania,
- 4) nie sporządza specyfikacji technicznej lub deklaracji zgodności UE produktu nawozowego UE lub nie sporządza tej deklaracji w sposób określony w art. 16 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 5) nie przechowuje kopii deklaracji zgodności UE produktu nawozowego UE przez 5 lat od dnia wprowadzenia do obrotu tego produktu lub nie zapewnia sporządzenia przez producenta i udostępnienia jego specyfikacji technicznej,
- 6) wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 8 ust. 7 i 9 rozporządzenia nr 2019/1009, nie podejmuje czynności określonych w tych przepisach

– podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 50 000 zł.

4. Kto, będąc dystrybutorem:

- 1) udostępnia na rynku produkt nawozowy UE z naruszeniem wymagań określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 2019/1009,
- 2) nie przekazuje producentowi, importerowi lub organowi nadzoru rynku informacji o niezgodności produktu nawozowego UE z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu nr 2019/1009 lub o stwarzaniu przez ten produkt zagrożenia zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska,
- 3) udostępnia na rynku produkt nawozowy UE mimo posiadania informacji o niezgodności tego produktu z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu nr 2019/1009 lub o stwarzaniu przez ten produkt zagrożenia zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska,

- 4) przechowuje lub transportuje produkt nawozowy UE niezgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku I lub III do rozporządzenia nr 2019/1009,
 - 5) wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 9 ust. 4 i 5 rozporządzenia nr 2019/1009, nie podejmuje czynności określonych w tych przepisach
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 50 000 zł.

5. Kto, będąc importerem lub dystrybutorem, który pakuje lub przepakowuje produkt nawozowy UE, nie będąc jego producentem:

- 1) nie zapewnia, aby na opakowaniu tego produktu były zamieszczone informacje, o których mowa w art. 11 lit. a rozporządzenia nr 2019/1009, lub podaje te informacje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym,
 - 2) nie przechowuje informacji, o których mowa w art. 6 ust. 7 lub art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 2019/1009, przez 5 lat od dnia udostępnienia na rynku tego produktu
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 50 000 zł.

6. Kto:

- 1) nie umieszcza na produkcie nawozowym UE oznakowania CE albo nie umieszcza oznakowania CE zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 2019/1009,
 - 2) nie umieszcza oznakowania CE na produkcie nawozowym UE przed wprowadzeniem do obrotu tego produktu,
 - 3) nie przekazuje organom nadzoru rynku informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia nr 2019/1009,
 - 4) umieszcza oznakowanie CE na produkcie nawozowym UE, który nie spełnia wymagań określonych w załączniku I lub II do rozporządzenia nr 2019/1009 albo dla którego nie wystawiono deklaracji zgodności UE produktu nawozowego UE,
 - 5) umieszcza na produkcie nawozowym UE znak podobny do oznakowania CE, który może wprowadzić w błąd użytkownika lub inny podmiot gospodarczy udostępniający na rynku ten produkt
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 150 000 zł.

Art. 37c. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 37–37b, wymierza oraz ustala termin wycofania nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin z obrotu,

o którym mowa w art. 37, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę.

2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 37–37b, są uiszczane na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

3. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 37–37b, uwzględnia się wagę i okoliczności naruszenia prawa, przypadki stwierdzenia w przeszłości tego samego rodzaju naruszenia prawa co naruszenie, w którego następstwie ma być nałożona kara, oraz poprzednie ukaranie za to samo naruszenie prawa.

4. Kary pieniężne, o których mowa w art. 37–37b, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 38. (uchylony)

Art. 39. (uchylony)

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 40. (uchylony)

Art. 41. Kto:

- 1) (uchylony)
- 2) stosuje nawozy niezgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 17–20 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 22, powodując zagrożenie zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska, lub
- 3) stosuje nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty nawozowe UE niedopuszczone do obrotu, lub
- 4) stosuje środki poprawiające właściwości gleby albo stymulatory wzrostu niezgodnie z ich instrukcją stosowania i przechowywania, lub
- 5) wykonuje czynności polegające na świadczeniu usług w zakresie stosowania nawozów, nie posiadając uprawnień w tym zakresie, określonych w art. 21 ust. 1, lub

- 6) przewozi lub przechowuje nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin w sposób niezgodny z art. 23 lub 24, powodując zagrożenie zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska, lub
 - 7) (uchylony)
 - 8) (uchylony)
 - 9) (uchylony)
 - 10) (uchylony)
 - 11) (uchylony)
 - 12) wbrew zakazowi określönemu w art. 20a stosuje nawozy amonowo-węglanowe, lub
 - 13) wbrew zakazowi określönemu w art. 20b stosuje mocznik w formie granulowanej niezawierający inhibitora ureazy albo powłoki biodegradowalnej, lub
 - 14) stosuje, przechowuje lub transportuje produkty nawozowe UE niezgodnie z zaleceniami producenta, powodując zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska
- podlega karze grzywny.

Art. 42. Orzekanie w sprawach określonych w 41 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43–47. (pominięte)

Art. 48. 1. Producenci, importerzy lub inne podmioty wprowadzające do obrotu środki wspomagające uprawę roślin, które znajdują się w obrocie w dniu wejścia w życie ustawy, występują, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu tych środków.

2. Środki wspomagające uprawę roślin, które znajdują się w obrocie w dniu wejścia w życie ustawy, co do których nie wystąpiono z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, wycofuje z obrotu producent, importer albo inny podmiot, który wprowadził je do obrotu, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Jeżeli po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa odmówi wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu środka wspomagającego uprawę roślin, środek ten wycofuje z obrotu producent, importer albo inny podmiot, który wprowadził go do obrotu, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o odmowie wydania pozwolenia stała się ostateczna.

Art. 49. 1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, przechowują gnojówkę i gnojowicę w szczelnych, zamkniętych zbiornikach.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dotyczące zbiorników, o których mowa w ust. 1, oraz przechowywania gnojówki i gnojowicy, mając na względzie ochronę środowiska.

Art. 50. 1. Kto przechowuje gnojówkę i gnojowicę w sposób niezgodny z art. 49 – podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 51. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9, art. 10, art. 10c pkt 3, art. 11a ust. 5, art. 15 i art. 20a ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 52, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10, art. 12, art. 18 ust. 7, art. 22 i art. 28 ust. 5 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 52. Traci moc ustawa z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. poz. 991, z 2004 r. poz. 876 oraz z 2005 r. poz. 1399 i 2103).

Art. 53. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia²⁾, z wyjątkiem art. 25 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r. oraz art. 25 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 14 sierpnia 2007 r.